

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XIII. Rursum de discrimine quod intercedit inter Pragmaticam &
Concordata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

fessionis fidei quæ Summo Pontifici eligendo præscribatur, Octo nimirum Oecumenica, & Concilia generalia Lateranense, Lugdunense, & Viennense. Vnde sequitur, hoc edictum, cum fortius ac vehementius invehatur adversus injustum jus Reservationum & Gratiarum expectatarum, ut necessitatem electionum & collationum probat, sic eò recidere ut necessariam esse agnoscat Romani Pontificis auctoritatem pro confirmatione Metropolitanorum. Eadem quoque fuit mens B. Ludovici, quum anno MCCCLXVIII. in Pragmatica Constitutione sua juberet ut electiones ad prælaturas & collationes Beneficiorum fierent secundum dispositionem, ordinationem, & determinationem juris communis, sacrorum Ecclesie Dei canonum, atque institutorum antiquorum sanctorum patrum. Difficillimum quippe erat ut Summo Pontifici jus adimeretur judicandi lites in electionibus obortas; nec facile erat præterea eum privare jure confirmandi Metropolitanos, sive per concessionem Pallij, aut alio modo, quandoquidem Concilium CP. octavum Oecumenicum, quod in Occidente receptum erat, jus illud patriarchicum confirmaverat.

XIII. Vnde constat Pragmaticam Sanctionem, quæ pravam Reservatum consuetudinem tollebat invitis iis quorum intererat, Gallos tamen in pari confusione reliquisse quoad statum hierarchicum Ecclesie; eò quod Summi Pontifices recusarent confirmationem electionum Metropolitanorum, & in aliis præterea articulis acquiescere nollent. Quo fiebat ut cum in speciem bono reformationis frueremur, schismatis malo laborarem, licet nulla nostra culpa esset. Animorum concordiam revocavere Concordata, quæ Reservatum abusum prorsus sustulerunt. Electiones sanè Capitulorum, ambitu fiebant; essque per sæpe vim inferebant Regum preces à Pragmatica Sanctione approbata; adeo ut Gulielmus Benedicti, celeberrimus illa ætate Jurisconsultus, affirmet preces illas habuisse & habere debuisse vim imperij apud Canonicos electores. Concordata igitur abolent electiones; & in earum locum substituunt jus nominationis, quod Regi tribuunt; exemplo petito à Regibus primæ stirpis, qui jure illo utebantur cum consensu cleri. quod jus viam præcludit ambitioni & simoniæ quæ exercebatur ad emenda suffragia Canonicorum. Attamen nominationis jus sic conceditur Principi, ut ad Summum Pontificem pertineat confirmatio electionum, qua poteratur absque ulla controversia ante Pragmaticam Sanctionem editam. Verùm in-

commodum hoc compensatur ingenti modo, cum hoc pacto finis impositus sit libris quas in Romana Curia contestari receptum erat sumptibus immensis, ut electionum nullitas discuteretur. Quo fiebat ut partes contententes ad inopiam redigerentur, regno incommoda importarentur, & Ecclesie ob id diù vacarent.

CAPVT X.

Synopsis.

I. Inquirendum in origines Annatarum.

II. Earum origo, avaritia. In Concilio Chalcedonensi vetitum ne Episcopi aut Clerici pretio ordinentur. Ordinatio ea tempestate comprehendebat impositionem manuum & Beneficij provisionem. Inventum dein ut pecunia daretur post ordinationem. Cui francis resistit Gennadius Episcopus CP. qui hanc ait esse mentem Concilij Chalcedonensis ut nec ante nec post ordinationem pecunia detur.

III. Avo Iustiniani dabatur ab Episcopis quædam pecunia summa pro inthronizatione. Ea videtur dedisse originem taxationibus Cancellarie. Dabatur autem Archiepiscopo & Archidiacono ordinatoris.

IV. Quibusnam personis pecunia isthac distribui debeat. Rejctæ Gothofredi conjectura. Explicatur cui usui esset illa pecunia, ex ipsi Novella CXIII. verbis. Enthronisticorum & Annatarum discrimen.

V. In iis prescribendis emicat Principis auctoritas. Inquiritur consilium Iustiniani, cum hanc Novellam conderet. Laudata & approbata à Gregorio magno.

VI. Episcopi aliquam pecuniam summam accipiunt ab Episcopis à se consecratis. Quod deinceps fieri prohibet eadem Novella. Permittit ut Clerici ordinati, & in Ecclesia inthronati, ministris ordinationis solvant salaria consuetæ, modo ea non excedant reditus unius anni. Ea salaria vocantur emphanistica vel insinuativa. Novella LV. explicatur.

VII. Isaacius Comnenus Imperator prescribit jura quæ Episcopis competunt propter ordinationem Clericorum.

VIII. Gregorius magnus in Synodo Romana decernit ne quid unquam de ordinationibus accipiat.

IX. Curat autem ut decretum illud per omnes provincias observetur. Ordinationes quæ pretio constant, heresim simoniacam vocat.

X. In Oriente dein vetitum ne Episcopus ordinator jura enthronistica verteret in suos usus.

XI. Zacharias Papa censet veram simoniam committi si quis pecuniam accipiat ratione Pallij.

XII. Concilium Parisiense sub Ludovico Pio simonia crimen in Ecclesia Romana amputari postulat.

XIII. Nondum desierat astate Ivonis Carnotensis.

XIV. Durandus Mimatensis graviter invehitur in morem recipiendi pecunias pro ordinatione Episcoporum, idque simoniacam heresim vocat.

XV. Eas solutiones immoderatas olim fuisse patet ex Hovedeno. Reditus ut plurimum annuus ei rei destinabatur. Laudata auctoritas Ostrivsi.

Taliter Preter
mens, sed quibus
concordat non
pisa. Auctoritas
est quæ est per
solum imperator
de gno, regibus
qui habere poterat.

Tit. 4. c. 19.
4. 1.